

at det vil være i Majoratsbesidderens Interesse at see Bøndergodsset solgt, inden han gjør Brug af den ved nærværende Udkaft hjemlede Ret; og, hvad særlig Salgspriserne angaaer, maa disse Medlemmer formene Fæsterne tilstrækkelig betrygge de derved, at Bestemmelsen i Lov af 21de Junt 1854 § 1 — om at Salg af Bøndergods kun maa finde Sted til Fæsterne osv. — opretholdes ved Udkafts § 12, idet dette nødvendigt maa bidrage til at holde Priserne indenfor moderate Grændser.

Nogle Medlemmer ansee det for i og for sig rigtigt, og derhos, hvis man skal kunne vente, at Loven faaer nogen større Anvendelse, for nødvendigt, at Villkaarene stilles noget anderledes for vedkommende Besidder end, efter Udkaftet. Navnlige mener et Fleertal, at saalænge han selv, eller Succesforerne i Fideicommisset, vedblive at være Eiere af Eiendommen, bør de være fritagne for at svare Afdrag paa den substituerede Capital (Forslag Nr. 3). Eigeledes har der vilst sig overveiende Stemning for at forhøje den Procent, som Besidderen faaer Ret til at afdrage ifølge § 5, til 10 pCt. (Nr. 2).

Nogle Medlemmer have derhos foreslaaet, at enhver ny Besidder af Fideicommisscapitalen skal være berettiget til at erholde 10 pCt. af samme til fri Raadighed (Nr. 4).

Evende Medlemmer have endelig meent, at man burde benytte denne Leilighed til at søge den for Selveierhønder gjældende Testationsret udvidet til alle Landeendomsbesiddere (Nr. 5). De andre Medlemmer finde derimod ikke, at dette Punkt staaer i en tilstrækkelig nær Forbindelse med denne Sag, naar den indskrænkes til det, som Udkaftet gaaer ud paa.

Søvrigt turde der mulig være Anledning til at foreslaae nogle Redaktionsforandringer, men paa dette Stadium skal Udvalget ikke indlade sig derpaa.

Sluttelig skal man bemærke, at der fra Justitsministeriets Side er blevet stillet til Udvalgets Raadighed forskellige fremmede Love

om de herhenhørende Forhold, saavel som Forklaringer af fremmede Regjeringer over Retstilstanden i denne Henseende i forskellige Lande. Af dette Materiale, forsaavidt det skjønnes at have nogen Interesse for Sagen, har Udvalget som Bilag hosfojet et af Dedsforeren besorget Uddrag; men det er en Selvfølge, at dette kun maa benyttes med megen Varsomhed, da man uden et nøiere Kjendskab til de paagjældende Institutioners egentlige Væsen og historiske Udvikling i hine Lande og Sammenhæng med den hele øvrige Retstilstand let vil faae en urigtig Opfattelse af de omhandlede Love.

I Henhold til det Anførte foreslaaes følgende Endringer:

Til § 1.

1) Af Berg, C. Hansen og S. Hansen:
I 5te Linie for „(Hovedgaarde med tilhørende Bøndergods)“ sættes: „(Fæstegodsset undtaget)“, og de to sidste Stykker affattes saaledes:

„En lignende Raadighed skal paa samme Maade tilkomme de paagjældende Besiddere med Hensyn til enkelte Dele af Godssets (Godsernes) Hovedgaardsjorder under Sagttagelse af Udstykningsloven.

Forsaavidt der til Besiddelsen eller der Deel deraf, hvis Hovedgaardsjorder ønskes frigjorte, hører Fæstegods, skal Besidderen kun kunne udøve Raadigheden over en forholdsvis ligesaa stor Deel af Hovedgaardsjordernes Hartkorn, som der, efterat denne Lov er traadt i Kraft, er bortsolgt af det til Besiddelsen ved Lovens Ikrafttræden hørende Fæstehartkorn.

I Henseende til Bortsalg af Bøndergods forblive de hidtil gjældende Bestemmelser i Kraft.“

Til § 5.

2) Af Berg, Gad, C. Hansen, S. Hansen og Krabbe:
I 2den Linie forandres „5“ til „10“.